



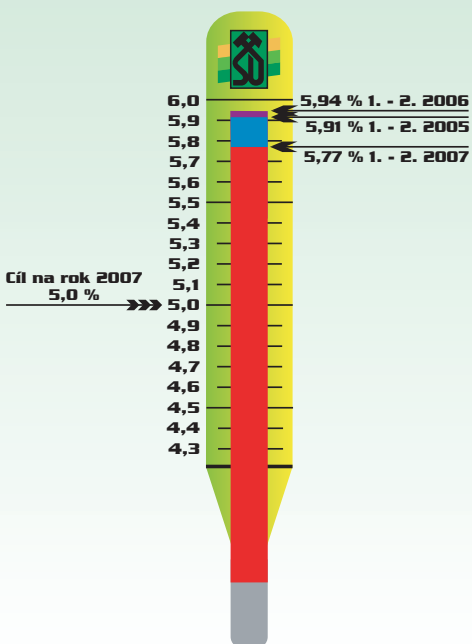
Výsledky těžby uhlí za únor 2007

Na velkolomu Jiří bylo v únoru vytěženo 780,4 tisíc tun uhlí, na divizi Družba to bylo 219,1 tisíc tun uhlí. Za obě divize činila celková těžba 999,5 tisíc tun uhlí. (red)

Výroba elektrické energie za únor 2007

V únoru vyrobila teplárna 146,4 tisíc MWh elektrické energie. Paroplynová elektrárna vyprodukovala 156,8 tisíc MWh elektrické energie. V únoru bylo celkem vyrobeno 303,2 tisíc MWh elektrické energie. (red)

Procento absence pro nemoc a úrazy z fondu pracovní doby za leden až únor 2007 ve srovnání se stejným obdobím let 2005 a 2006



Lom Jiří ve Vintřově patří ke klíčovým provozům společnosti Sokolovská uhelná. Hrál významnou roli i při tvorbě hospodářského výsledku firmy za rok 2006 (foto SU)

Audit potvrdil očekávání ekonomů, doly hospodařily s rekordním ziskem

Více než jednu miliardu korun po zdanění činí čistý profit společnosti Sokolovská uhelná za rok 2006. Verdikt auditora tak potvrdil očekávání ekonomů. Příznivá situace na trhu spolu s cílenými investicemi firmy v minulosti přinesly dolům znovu rekordní hospodářské výsledky.

„Na tomto vynikajícím čísle se odrazí především současný boom na energetickém trhu,“ vysvětluje Jaroslav Rokos, ekonomický ředitel Sokolovské uhelné. Podle něho tak výrok auditora jednoznačně vyvrací spekulace o poklesu hospodářských výsledků firmy. „Naopak. Jsou vůbec nejvyšší za celou její historii.“

Z hlediska výkonů zůstala těžba v roce 2006 na úrovni obvyklé v posledních obdobích a pohybovala se lehce nad úrovní 10 milionů tun uhlí. „Zároveň se stabilizovala relace mezi tržbami za pevná paliva a elektrickou energii s teplem,“ poukazuje ekonomický ředitel na fakt, že přibližně 60 procent uhlí směřuje k externím zákazníkům společnosti, zatímco zbylých 40 pro-

cent firma dále zhodnocuje ve své zpracovatelské části ve Vřesové. Celkově tak společnost vyprodukovala 3,4 TWh elektrické energie a prodej tepla za rok 2006 dosáhl výše 2,2 tisíce TJ.

Zajímavá čísla přinesl rok 2006 i ve mzdové a personální oblasti. Průměrný výdělek zaměstnance Sokolovské uhelné se vyšplhal na výši 23,5 tisíce korun a o 18 procent meziročně vzrostla produktivita práce. „Tím se postupně začal srovnávat dluh z minulých let, kdy naopak rostly rychleji mzdy než produktivita.“

To vše se týkalo 4,7 tisíce lidí, které loni společnost zaměstnávala. Uplynulé období přitom bylo z hlediska personálního doslova přelomové. Již letos se ustálí počet pracovních míst v rámci restrukturalizace firmy na uvedených 4,7 tisíce, a další desítky míst zůstanou i v dceřiných společnostech Sokolovské uhelné.

Stejně jako z hlediska počtu zaměstnanců pak firma v uplynulých měsících plnila také své závazky v oblasti ekologie a zahlazování násled-

ků důlní činnosti. Ne vše přitom v roce 2006 bylo zcela pozitivní. Na hospodářských výsledcích za uplynulé období se negativně především podepsala výrazně teplá zima. Kvůli ní došlo ke snížení odbytu tepla, briket a tříděného uhlí. „Výraznější dopad klimatických podmínek se ale projeví až ve výsledcích za letošní rok,“ upozorňuje Rokos.

Zatímco hospodářské výsledky roku 2006 jsou již uzavřenou kapitolou, nadcházející měsíce budou ve znamení řady zásadních změn. Do zkušebního provozu najede především technologie využití vedlejších chemických produktů vzniklých zplyňováním uhlí ve Vřesové. Významné změny pak v rámci investic čekají také teplárnu, kde dojde k intenzifikaci odsíření. Na těžební části bude pozornost zaměřena zejména na zlepšení kvality vypouštěných důlních vod a na investiční akce vyplývající z postupu obou lomů.

„Zároveň bude pokračovat obnova a velké

generální opravy těžební technologie, nebo plánovaná generální oprava prvního bloku paroplynové elektrárny,“ potvrzuje ekonomický ředitel Sokolovské uhelné. Další přibližně 100 milionů korun bude směřovat i do oblasti zahlazování následků těžby. Nejvýraznější v tomto směru budou finální etapy rekultivace bývalého lomu Medard - Libík.

Specialisté společnosti navíc i v letošním roce budou pracovat na projektech, které směřují k zajištění stability regionu i po vyuhlení ložiska. Přispět by k ní mohlo prodloužení existence zpracovatelské části ve Vřesové. „Letos zde proto zahájíme například zkoušky zplyňování komunálního odpadu,“ uzavírá Jaroslav Rokos s tím, že by mohlo jít o jednu z možností, jak minimálně část technologického celku ve Vřesové zachovat funkční i po roce 2027. Tedy poté, co ukončí činnost hlavní provoz těžební části Sokolovské uhelné, lom Jiří.

(red)

PRACOVNÍHO JUBILEA V DUBNU 2007 DOSAHUJÍ:

20 let v SU

Cibula Zoltán	Divize Služby
Košik Jan	Divize Družba
Navrátil Antonín	Divize Zpracování
Zöld Štefan	Divize Služby

25 let v SU

Basl František	Divize Družba
Jendrol Bohuslav	Divize Družba
Kolb Erich	Divize Družba
Linhart Miroslav	Divize Jiří
Majer Karel	Divize Družba
Pandoš Dušan	Divize Družba
Prýmek Jiří	Divize Družba
Zach Jiří	Divize Družba

30 let v SU

Folvarčíková Věra	Divize Služby
Hauzr Jaroslav	Divize Služby
Kočí Jiří	Divize Družba
Malý Josef	Divize Služby
Pálmai Zoltán	Divize Služby
Šnobl Jaromír	Divize Jiří
Šroub Ladislav	Divize Jiří
Trejbal Jaroslav	Divize Jiří
Vojř Václav	Divize Družba

35 let v SU

Brízgalová Anna	Divize Jiří
Demeter Stanislav	Divize Družba
Leopoldová Jana	Divize Jiří

Všem jmenovaným přeje vedení Sokolovské uhelné mnoho zdraví, osobní spokojenosti a vyjadřuje poděkování za dlouholetou práci ve společnosti.
Uzávěrka dat 28. 2. 2007.

Ročně realizujeme přes 250 výběrových řízení

Investice v rozsahu 800 milionů korun a zpracování téměř 250 výběrových řízení. To jsou jen některá ze zásadních čísel, která charakterizují činnost úseku technického ředitele společnosti Sokolovská uhelná v roce 2006. Vedle podílu na samotném technickém rozvoji společnosti se tento útvar významnou měrou podílí také na přípravě těžební činnosti i následných rekultivací, stejně jako sladěním chodu společnosti s připravovanou domácí i evropskou legislativou. V čele úseku stojí, od října 2004, Jiří Pöpperl.

Co vlastně tvoří tento úsek?

„Přímo pod technickým ředitelem je v první řadě několik specialistů. Pak máme útvary báňského rozvoje, investic, ekologie a veřejných zakázek a podnikatelských aktivit. To všechno souhrnně čítá 36 pracovníků.“

Dá se některý označit za klíčový?

„To asi těžko. Každý má své opodstatnění. I když třeba zmiňovaní specialisté mají poměrně zásadní roli v tom, že sledují například nové trendy v oblasti technologií, ale také aktuální nebo připravované zákony. To jsou totiž všechny věci, které následně určují, kam se bude ubírat celá společnost. Když bych měl mluvit konkrétně, tak to je třeba realizace globálního plánu revitalizace severozápadních Čech, sanace ekologických škod vzniklých před privatizací hnědohuňských těžebních společností financovaná státem, nebo agenda okolo skleníkových plynů. Z evropské problematiky je to samozřejmě sledování vývoje v oblastech, které se společnosti týkají. Je to evropská legislativa předcházející národní legislativě, viz třeba vývoj legislativy kolem kontroverzní směrnice Evropské unie o testování chemických látek známé



Technický ředitel Sokolovské uhelné Jiří Pöpperl (foto SU)

pod názvem REACH, samozřejmě energetická politika a možné dotační tituly.“

Proč ale báňský rozvoj? Není něco podobného už v úseku výrobního ředitele?

„Rozdíl je hlavně v časovém horizontu, ve kterém pracujeme. Zatím co výroba řeší především aktuální potřeby těžby a jejího postupu, nás se týká tato oblast z dlouhodobého pohledu. To znamená delším, než jeden rok. A nejde jen o těžební postupy samotné, ale především o činnost, které s jejich přípravou a realizací souvisí. Tedy například vyjmutí zemědělské nebo lesní půdy, zajištění náhradních biotopů, transfer zvířat a rostlin, posuzování stability svahů lomů a výsypek, a nakonec i agenda související se zahazováním následků těžby po jejím ukončení, tj. samostatná problematika sanací a rekultivací.“

S tím pak souvisí i zmiňované investice...

„Ano, postupující těžba potřebuje další technologii, tj. pasové dopravníky, koleje, poháněcí stanice, výtlačná potrubí apod. Záleží vždy na konkrétním případě. Sekce investice zajišťuje totiž veškerý pohyb investic od vlastních staveb, přes technologické stavby, až po nákup strojů, a to nejen pro dolovou, ale také pro zpracovatelskou část. Obecně se ale dá říci, že převažují technologické stavby jako jsou různá potrubí, čerpadla, hořáky, a podobně, ale také řídicí systémy. Pracovníci sekce investice zajišťují pořízení investic od přípravy, přes realizaci, až do doby jejich zařazení do majetku společnosti a předání uživateli. Pokud bychom měli znovu být konkrétnější, například na zpracovatelské části v současné době probíhá dokončení hořákového generátoru, zvýšení účinnosti

odsíření teplárny, které povede k dalšímu snižování emisí ve Vřesové, dále například stavba intenzifikace výroby multiprachy, a také zpracování alternativních paliv. Jde o investice v součtu za stovky milionů korun a zajišťuje je právě tato sekce.“

Chystá se něco i v těžební části?

„Velkou investiční akcí je například doplnění dobývacích technologií na lomech, kam se zařazuje nově získaná technika. Rozjeté je i řešení kvality vypouštění důlních vod z lomu Jiří, kdy budou převedeny vody ze severní části lomu do úpravní důlních vod ve Svatojanské, které se po zahájení napouštění vodní nádrže Medard zvýší volná kapacita.“

Kdo zajišťuje tyto vypisované veřejné zakázky?

„Pracovníci sekce veřejné zakázky a podnikatelské aktivity. A jak z názvu vyplývá, mají na starosti výběrová řízení pro prakticky veškeré zakázky v oblasti oprav, nákupu materiálu, služeb i investičních dodávek. Pomáhají tak objektivizovat jejich ceny. Další aktivity sekce jsou uplatňování zájmů společnosti ve správních řízeních třetích osob, ale také v oblasti sledování a případného využití doprovodných surovin při těžbě skryvků.“

Tím jsme plynule přešli k ekologii...

„A tou je v podstatě vše, co souvisí se životním prostředím. Takže naše sekce ekologie vlastně řeší veškerou agendu odpadních i důlních vod, emisí do ovzduší, odpadové hospodářství, evidenci nebezpečných chemických látek a podobně. Dohromady sekce čítá pět lidí.“

To jsou ti, kterým se chodí stěžovat, když je cítit Vřesová?

„Samozřejmě, jsou to kontaktní osoby pro úřady, ale jsou to hlavně ti, kteří se snaží udělat vše pro to, aby cítit nebyla. Jenže většina lidí si vůbec neuvědomuje, jak je to složitý úkol. To, co je občas cítit, totiž nejsou žádné rozsáhlé úniky, jak si mnozí myslí. Ve skutečnosti u některých látek stačí pouhé dvě tři molekuly a už jsou cítit v celém okolí. Myslím ale, že mohu říci, a to nejen za naši sekci, že všichni děláme maximum pro to, aby se počet i takto malých úniků minimalizoval. A pokud se kdokoliv ohlédne patnáct nebo dvacet let zpět, musí přiznat, že jsme za tu dobu urazili velký kus cesty.“

Děkujeme za rozhovor.

(red)

Odpad se proměnil v cenný stavební materiál

Tisíce tun popílku ukládaného v areálu plaviště poblíž zpracovatelského areálu Sokolovské uhelné ve Vřesové čeká nová budoucnost. Specialistům společnosti se totiž pro ně podařilo najít ekologické využití. Z dosavadního odpadu se, díky rozsáhlé investici Sokolovské uhelné, stane cenný stavební materiál.

„Problém co s popílkem se řeší v podstatě od vzniku Vřesové,“ vysvětluje Jiří Pöpperl, technický ředitel Sokolovské uhelné. V sousedství tehdejšího palivového kombinátu tak bylo v druhé polovině minulého století vybudováno takzvané plaviště, kam se tuny škváry, vzniklé v generátorech tlakové plynárny a kotlích teplárny, postupně ukládaly. Jak objem materiálu rostl, podél silnice do Chodova se navyšovala stále vyšší hráz, která od okolí oddělovala nádrže plné škváry.

„Už v devadesátých letech ale bylo jasné, že jde o obrovský objem materiálu, pro který by se snad dalo najít lepší využití,“ říká Pöpperl. Jako nejvhodnější varianta se nakonec ukázala výroba stavebního materiálu. V areálu plaviště za více než 100 milionů korun v rámci projektu redeponizace vyrostou tři speciální kazety, do kterých se bude škvára ukládat. Po jejím gravitačním plavení bude výsledný materiál opět odebírán a použit například na stavby komunikací.

Jak ukazuje provoz zařízení po dokon-

čení prvních dvou nádrží, může být materiál využíván především v naší společnosti a časem vznikne jistě zájem o produkt i ze strany stavebních firem. Tím se eliminuje dopad skládkování škvár a popílků na životní prostředí.

Velmi žádanou surovinou je popílek z elektrofiltrů teplárny, který byl v minulosti též ukládán na složišti jako odpad. Postupnými technickými opatřeními je dnes prakticky celý jeho objem odebírán suchou cestou a prodáván výrobcům stavebních hmot. Přidáváním popílku do betonů místo cementu se i šetrně těžený v jiných lokalitách.

Mezi jednoznačná pozitiva pro přírodu pak patří i fakt, že cirkulace vody určené k plavení je v podstatě zavřená a většina dlouhodobě koluje uvnitř systému. Pokud přesto její množství, například v důsledku srážek výrazněji naroste, je přebytečná voda potrubím svedena do dočišťovacích nádrží a teprve poté míří do vodoteče Chodovského potoka.

Kompletní dokončení projektu výstavby kazet na vřesovském plavišti je plánováno do poloviny roku 2008. Jeho významným pozitivním dopadem bude také i fakt, že dnešní hráze plaviště už navždy zůstanou takové, jaké jsou. „Rozhodně už je totiž nebude potřeba znovu zvyšovat, což představuje značnou úsporu finančních prostředků,“ dodává technický ředitel Sokolovské uhelné. (red)



Výstavba jedné z kazet na plavení škváry a popílků ve Vřesové

(foto SU)



Kraj zamítl znovu jednat o ochraně pinek



Do oblastí Podkrušnohorské výsypky jsou postupně přenášeni také živočichové z Lomnických pinek

(foto SU)

Karlovarský kraj nebude v rámci koncepce ochrany přírody a krajiny řešit možnou změnu statutu Lomnických pinek. Zároveň také zamítl návrh na vyhlášení pinek chráněným územím.

Podle svého vyjádření bude kraj respektovat dosavadní stanovisko, které k pinkám vydalo Ministerstvo životního prostředí České republiky. To souhlasilo v roce 1999 se zahnutím pinek do území postupu těžby lomu Jiří. Vyplývá to ze stanoviska kraje k uvedené koncepci. „K žádnému jinému rozhodnutí, než že práva těžařů zů-

stanou zachována, nemohl kraj při rozhodování ani dojít,“ uvedl k rozhodnutí krajský hejtmán Josef Pavel.

„Na základě oznámení, vyhodnocení vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví, veřejného projednání a vyjádření k nim uplatněným, vydal kraj souhlasné stanovisko ke koncepci,“ potvrdila ve vydané zprávě mluvčí kraje Andrea Bocková. Kraj tak odsouhlasil stanovisko zpracovatele i posuzovatele návrhu koncepce, kteří doporučují respektovat rozhodnutí minister-

stva. To totiž, mimo jiné, obsahuje stanovené podmínky pro přípravu těžby, její provádění i ukončení těžby.

Jednou z těchto podmínek, které společnost Sokolovská uhelná plně dodržuje, je také vytváření náhradních biotopů identických s těmi v oblasti postupu těžby. K jejich přípravě dochází s předstihem mnoha let a podle biologů v nově připravovaných územích budou vytvořeny skutečně totožné podmínky s územím Lomnických pinek. I přesto takzvaný Kritický klub zastupo-

vaný bývalým starostou Lokte, požadoval jejich vyjmutí z dobývacího území a ochranu území z hlediska možných dopadů na životní prostředí. Tento návrh by si však vyžádal neadekvátní technická opatření a zároveň by ohrozil samotnou podstatu těžební činnosti v regionu.

Jak Bocková potvrdila, z vyhodnocení předloženého návrhu koncepce ochrany přírody a krajiny jednoznačně vyplývá, že její vliv na celkovou kvalitu životního prostředí v regionu bude jednoznačně pozitivní. I to byl důvod, proč ji kraj nakonec doporučil k realizaci. Případné další otázky týkající se rozvojových projektů, včetně těžby nerostů, pak kraj doporučil řešit v rámci územního plánování.

Se stanoviskem kraje ke koncepci ochrany životního prostředí a krajiny Karlovarského kraje se zájemci mohou seznámit na webových stránkách Karlovarského kraje www.kr-karlovarsky.cz a k nalezení je také na internetových prezentacích mnoha obcí regionu. (red)



Nové biotopy vytvořené v rámci rekultivací v prostoru Vintířovské výsypky. Stav v závěru března 2007 (foto SU)

ZEPTALI JSME SE...



Miloslava Matouška, starosta Lomnice

Co říkáte na diskusi, která se v posledních týdnech odehrávala kolem Lomnických pinek?

(foto SU)

„Já už jsem se k tomu vyjadřoval stokrát, a kdyby se mě někdo přišel zeptat po stoprvé, řeknu vždy totéž. A ostatně řekli to i naši zastupitelé na svém posledním zasedání. K pinkám se vyjadřovali už v roce 2001, kdy bylo jasně řečeno, že jsme pro těžbu. Jeden důvod je ekonomika, druhým pak ta samotná oblast pinek. Když tam děcka někdy vlezou, jediné, co by si zasloužily, je pár facek. Je to pořád území poddolované hlubinou, a každý, kdo někdy na šachtě dělal, ví moc dobře, o čem je řeč.“

A že by měla ta oblast být otevřená veřejnosti? To je úplná hloupost. Když pomínu bezpečnost, o které jsem už mluvil, bylo by z celých pinek za chvíli jedno velké smetiště. Stačí se jen podívat jak dopadly sousední oblasti, kde byly vybudovány přístupové cesty a stezky. Navíc, když se podívám na to, co se dělá na druhé straně, jsou to skutečně téměř identické oblasti. Samozřejmě, že jsem pro to, aby se příroda chránila. Ale zrovna tohle území? Případá mi to jako naprosto zbytečný humbuk. Osobně z toho mám spíš pocit, že náš bývalý kolega Honza Hadrava nemá co dělat.“ (red)

Lomnické pinky trochu jinak

V posledních letech se stále množí různé nátlakové skupiny, které si přisvojují právo zasahovat do věcí veřejných. Většinou nenesou za nic žádnou zodpovědnost, a v případě tzv. Kritického klubu nevidím ani odbornost. Předmětem diskuze se v posledních dnech staly takzvané Lomnické pinky. Objevují se názory o ochraně přírody, a o ochraně (cituji z novin) „původní podkrušnohorské krajiny 19. století“. Tato skupina hlásá potřebu zastavit těžbu, a chránit toto, nebojme se otevřeně říci, ekologicky velmi poškozené území. Nerad se zbytečně někde vyjadřuji, ale tato záležitost mne donutila. Jsem starý horník, který pracoval řadu let na dole Vilém. Žiji zde již dlouho, a domnívám se, že na rozdíl od tzv. Kritického klubu mám i určité odborné a životní zkušenosti.

Území, o které projevil tito novodobí aktivisté zájem, nebylo v 19. století a v 1. polovině 20. století žádnou idylickou krajinou pod Krušnými horami, jejíž ostrůvek se nám zde podle jejich slov zachoval. Bylo to území s intenzivní těžbou uhlí, kde na malé ploše provozovaly hlubinné doly Jiří, Jindřich a Vilém několik jam. Území bylo již před tím postiženo tzv. selskou těžbou s řadou drobných jam a kutaček. Terén na povrchu, tak jak ho známe dnes, se utvářel až ve 2. polovině 20. století. Po propadech zůstaly díry, místy se zaplnily vodou a vznikla na první pohled docela zajímavá krajina, ve které se nakonec usadili i noví živočichové. Toto vše je však samo

o sobě důkazem, že příroda se dokáže poměrně rychle vzpamatovat, a v tomto případě dokonce i bez předchozí pomoci člověka. Až potud je vše jakoby bez problémů, a my můžeme vesele diskutovat o „něčích zájmech“.

Při pohledu „z podzemí“ je však situace horší. Při zavalování vytěžené komory (porubu) se vytvoří mnohdy pevné klenby, které odolávají závalu i několik desetiletí. V nadloží vytěžených komor jsou pevné pelosideritové lavice, u kterých hrozí nekontrolované zborcení a možnost následných propadů. Vytěžené ko-

mory jsou zaplněné a v době inverze jsou všechny prohlubně a díry v daném území potenciálně nebezpečné. Zvířata jsou na tyto jevy citlivé a přesunou se, ale člověk již ztratil tyto instinkty. A tak toto území již stálo několik životů. V březnu 1959 byla v zatopené pince nalezena mrtvola muže, který byl nezvěstný půl roku. Zemřel zde důlní měřič pan Šimsa. Mnozí si jistě ještě pamatují nedávný případ dvou mladíků, kteří lezli do uzavřené šachetní jámy a zemřeli na otravu plyny. Podzemí zde propadem pohltilo i část starých kasáren, včetně zaparkovaných vozidel. Bohužel ještě ke zvýšení nebezpečnosti místa přispívají i někteří naši nepřizpůsobiví spoluobčané, kteří stále kradou, nebo jen pro zábavu ničí sloupky s výstražnými tabulkami upozorňujícími na zákaz vstupu do tohoto prostoru. Každému soudnému člověku je jasné, že se toto území musí navrátit k normálnímu životu. V tomto případě však jedinou cestou je možné trochu paradoxně „udělat pořádek v podzemí“. To představuje povrchové odtěžení zásob uhlí v tomto zavalovém poli, a provedení následné pořádné rekultivace, aby návrat života netrval dlouho, a na bezpečném upraveném terénu mohly vzniknout naučné stezky, žít zvířata, růst rostliny a hlavně, na což se dnes zapomíná, žít a pohybovat se normální člověk, který má vztah k tomuto kousku naší země.

Adolf Šádek, báňský technik fárající na dolech Vilém, Jindřich a Marie Majerová



Letecký pohled na Lomnické pinky, který mapuje celou poddolovanou oblast (foto SU)

Zrekultivované regiony lákají turisty i investory

Obnova krajiny zasažené těžební činností je na Sokolovsku již několik let žhavým tématem. A oprávněně. Rekultivační a revitalizační projekty totiž v poslední době razantně mění krajinu regionu. I když je to jednoznačně k lepšímu, asi každý, kdo sleduje tyto změny, se nevyhne jedné otázce. Dělají to jinde také tak?

Odpověď na uvedenou otázku jsme se pokusili najít i my. A nemuseli jsme chodit příliš daleko. Jeden z největších rekultivačních projektů v Evropě totiž probíhá pouhých několik kilometrů od našich hranic, v saské Lužici a středním Německu. Nejprve ale musíme nahlédnout aspoň trochu do historie tamní těžby uhlí.



Bývalý uhelný lom Goitsche si po své rekultivaci vysloužil přívlastek Moře u Bitterfeldu (foto LMBV)

Tradice těžby uhlí sahá do středověku

Obecně lze minulost těžby uhlí u našich sousedů nepřímo vystopovat až do 14. století. To se ovšem týká rýnského revíru. Přesněji pak je doloženo dolování v tamním Wille u Kolína nad Rýnem až roku 1549 a na Hoher Meissner od roku 1571. Co se týká dolování hnědého uhlí v Sasku, jde o historii výrazně mladší. Těžba je zde rozložena do dvou revírů. Jeden v okolí Lipska, druhý pak ve zmíněné Lužici. Primát z hlediska otvírky má jednoznačně první jmenovaná oblast, kde se začalo těžit v Geiseltalu u Halle již před třemi staletími. O zhruba sedmdesát let později pak byla zahájena těžba také v Lužici.

Lužická ložiska hnědého uhlí se nachází na celkové ploše 360 tisíc hektarů. Od roku 1780 zde probíhala těžba převážně v otevřených šachtách, později hlubinným způsobem. Stejně jako v tehdejší Československu pak po druhé světové válce převládla lomová koncepce.

Doposud vytěžená plocha k lednu 2005 činila 82 tisíc hektarů. Z toho spadá 1/3 do Saska a 2/3 do Braniborska. V nejlepších letech kolem roku 1980 se zde těžilo ročně přibližně 200 milionů tun uhlí v 17 lomech. Dnes se těží kolem 60 milionů tun ročně, a produkce posledních čtyř velkých povrchových lomů je na pouhé jedné čtvrtině jejich nejvyššího výkonu.

Dopad tak rozsáhlého dobývání na krajinu i její obyvatele byl ale v minulosti obrovský. Jen mezi lety 1945 a 1998 bylo v takzvaných ochranných těžebních zónách Lužice zcela zničeno 71 obcí a dalších 41 pak bylo zlikvidováno částečně. Vystěhovat se ze svých domovů muselo více než 22 tisíc lidí. Jako poslední zmizely v roce 2002 vsi Rogow a Łakoma.

Obnovu krajiny platí hlavně stát

V čem je zásadní rozdíl v oblasti obnovy krajiny u nás a v sousedním Německu? Především v objemech financí. Zatímco u nás se státní rekultivací staví poměrně vlnitě, německá vláda na stejné účely posílá miliardy euro.

Menší část rekultivací zajišťují soukromé těžební společnosti jako je Mibrag (doluje v okolí

Lipska) nebo Vattenfall (těží v Lužici pro své elektrárny Schwarze Pumpe nebo Jänschwalde). Ty jsou ze zákona povinny na zahlazování následků své těžby vytvářet finanční rezervy ze svých tržeb.

Drtivá většina uhelných dolů v Sasku ale zůstala v rukou státu. Ten je převedl na Lužicko-středoněmeckou hnědouhelnou správní společnost LMBV, která zajišťuje jejich postupnou likvidaci.

„Samotné financování rekultivací pak je v poměru 3:1,“ říká Uwe Steinhuber, mluvčí LMBV. „To znamená, že 75 procent nákladů hraje Spolková republika Německo, zbylou část pak jednotlivé země.“

Převedeno do řeči čísel zde šlo z veřejných rozpočtů na rekultivaci od roku 1991 neuvěřitelných 8,1 miliardy euro. Tedy přes 200 miliard korun. Pro srovnání vláda České republiky dala na zahlazování následků v severozápadních Čechách 15 miliard korun.

„Pro letošní rok pak máme k dispozici 250 milionů euro,“ shrnuje Steinhuber. A ačkoliv financování obnovy krajiny v letech 2008 - 2012 ještě není zcela dořešeno, jedno se ví už nyní. Veřejné rozpočty přijde na další nejméně jednu miliardu euro.

Ubylo polí, přibylo lesů a jezer

Velkoplošné sanační práce v sousední Lužici budou probíhat až do roku 2012. O osmnáct let později pak skončí i zaplavování zbytkových jam po jednotlivých dolech.

Zatímco ve financování je rozdíl zcela zásadní, z hlediska způsobu se rekultivace v Německu nijak zásadně neliší od těch v České republice. A i když v polovině minulého století hrály významnou roli zemědělské rekultivace, dnes jsou výrazně na ústupu. Přibližně jednu třetinu tvoří rekultivace lesnické, další třetinu hydrodické, a o zbytek se dělí ty zemědělské spolu s revitalizačními projekty, komunikacemi a ostatními plochami.

Jak potvrzuje mluvčí společnosti LMBV Uwe Steinhuber, vůbec první revitalizační projekt v Lužici se přitom odehrál doslova na dosah

od českých hranic. „Byla to revitalizace lomu Olbersdorf poblíž Žitavy,“ vysvětluje Steinhuber. Ten byl revitalizován v rámci takzvané krajinné výstavby a dnes se zde nachází rozsáhlá rekreační zóna.

Z našeho pohledu pak je velmi zajímavý projekt revitalizace lomu Cospuden u Lipska. Obdobným způsobem totiž bude revitalizován také lom Medard - Libík u Habartova. Cospudenské jezero bylo dokončeno v roce 2000 a vedle přístaviště v jeho okolí vyrostly nejen nové pláže, restaurace nebo rekreační zařízení, ale také galerie, obchodní areály a řada dalších staveb.

„Dnes takové projekty tvoří mezi 10 až 15 procenty obnovy krajiny,“ potvrzuje Steinhuber. Mezi ty nejrozsáhlejší dokonce patří obnova celých sídelních celků. Příkladem je vesnice Pritzen nedaleko Cottbusu. Její zbytky se dnes tyčí nad lomem Greifenhein, který se v rámci rekultivační proměny na Altdöbernské jezero.

Díky miliardám euro ze státního rozpočtu se navíc revitalizační projekty týkají i samotných dolů a průmyslových staveb. Například důl F 60 u Lichterfeldu si ročně prohlédne přes 70 tisíc návštěvníků. Stejný počet lidí loni přijel i do impozantního ocelového města Ferropolis. To se tyčí na poloostrově v Gremminerském jezeře u Gräfenhainchen a patří k největším atrakcím regionu. Stejně jako třeba Cult - disko, restaurace a bary v bývalé briketárně Neukirchen.

Hejtman svým nápadem předběhl dobu

Samotné rekultivace u našich sousedů přitom mají rozsáhlou historii. Na jejím počátku stál vrchní horní hejtman Hans Carl von Carlowitz. Ač se to zdá neuvěřitelné, tento člověk se snažil již kolem roku 1790 o zavedení systémových rekultivací v těžebních oblastech.

Jako nejvyšší hornický představitel své doby v Sasku Carlowitz sepsal knihu, která pojednávala o udržitelném rozvoji a nabádala těžáře k výsadbě nových porostů na haldách. Podle autora by nová výsadba zajistila tolik potřebné dřevo pro doly, i obnovitelný materiál pro zajištění potřeb obyvatelstva. Jenže viditelně předběhl dobu, a tak jeho nabádání nikdo nebral příliš vážně.

Skutečný problém pak nastal v 19. století, kdy se první slaj uhlí vyčerpala a začaly být otevírány první velkoplošné povrchové doly. Kolem roku 1920 tak zpustlé plochy zdevastované těžbou v Lužici dosahují výměry kolem 10 tisíc hektarů. Teprve to donutilo politiky k jednání a roku 1932 vydat vůbec první závazný předpis o rekultivacích.

Jenže záhy přišla světová válka. Od roku 1943 tak byly veškeré rekultivace zastaveny. Po

válce v důsledku reparací přišly lužické doly o většinu techniky a v popředí byla snaha o obnovení těžby. Rekultivace šly stranou. Plochy, spotřebované do roku 1945 o výměře 10 tisíc hektarů se tak záhy zdvojnásobily.

Takže první plošné rekultivace v Lužici začaly až v 60. letech. Do roku 1968 se tak podařilo zrekultivovat kolem 12 tisíc hektarů plochy. Jenže zábor půdy doly činí již 2000 hektarů ročně. Slábnoucí socialistický režim tehdejší NDR to sice řeší sérií zákonů a plánů na obnovu krajiny, ale to je asi tak vše, na co mu zbývají síly. Ve skutečnosti se obnova krajiny v Lužici až do pádu NDR téměř zastavila.

Lužická země jezer vzbuzuje naději

Země jezer, jak je dnes oblast zaplavovaných dolů v Lužici a Braniborsku nazývána, je vůbec největším projektem svého druhu v Evropě. Celková plocha jezer dosáhne rozlohy přes 140 kilometrů čtverečních a celkového počtu 18 nových jezer. Zdaleka ale nejde jen o impozantní čísla. Především města a obce v okolí bývalých dolů si totiž od obřího projektu rekultivační slibují novou prosperitu.

Jedním z velkých projektů je například Zázitkový svět u města Hoyerswerda. Jde o rozsáhlý komplex zahrnující hotely, sportoviště i restaurace, a od zábavního vodního parku přes pláže a diskotéky až po golfové hřiště. Stavět se začne v roce 2010 a očekávané investice mají dosáhnout 150 milionů euro.

V nedalekém Grossräschen byl roce 2004 již otevřen komplex neobvykle řešených budov IBA Terrassen, které slouží jako výstava architektury pod širým nebem. Neobvyklou architektonickou hříčkou se pak mají stát plovoucí domy a plovoucí hotel na Partwickém jezeře. První ze staveb byla vybudována již loni.

V Geierswalde vyrostle rozsáhlý komplex prázdninových domků spolu s velkým přístavištěm a potápěčskou školou, jachtaři naopak kolem roku 2010 najdou zázemí v obřím přístavu v Sedlitz, kde má zároveň vyrůst také takzvaná lagunová vesnice. Tedy domy částečně stojící na jezeře.

Pro ochránce přírody je zajímavý hlavně velký projekt v Elsterheide. Ten, nejen že zahrnuje dlouhodobý plán sledování proměn nové krajiny a migrace zvířat, ale řeší také zpřístupnění Lužické země jezer prostřednictvím sítě cyklotras a turistických stezek.

Celkově pak analytici očekávají, že během následujících 15 až 20 let by se tak Lužice mohla stát jednou z nejvyhledávanějších turistických destinací v Německu. Více informací o desítkách projektů na celkem 14 jezerech v Lužici najdete na adrese www.lausitzerseenland.de (red)



Minulý měsíc začalo také napouštění bývalého lomu Meuro poblíž Lužického Senftenbergu (foto Peter Radke, LMBV)



Golf Sokolov, a. s., - příjemná proměna krajiny



Jaroslav Mühlhansel, ředitel společnosti Golf Sokolov (foto SU)

V širokém portfoliu firem s majetkovou účastí Sokolovské uhelné lze nalézt téměř vše. Od výrobní sféry až po oblast sportu. K těm druhým patří také akciová společnost Golf Sokolov. Ta je v poslední době veřejně velmi diskutovanou firmou. Ostatně u správce unikátního golfového areálu, který vznikl v rámci rekultivace a revitalizace výsypky bývalého uhelného lomu, ani nelze čekat nic jiného.

Firma Golf Sokolov a. s., vznikla v roce 2004, jako stoprocentně dceřiná společnost Sokolovské uhelné, se základním jměním 76 milionů korun.

Myšlenka na vznik golfového hřiště v místech výsypky dolu Silvestr se zrodila již v 90. letech minulého století, kdy se začalo vážně hovořit o revitalizaci bývalé výsypky. Návrh ale na několik dalších let skončil v šuplíku, kde čekal na vhodnější dobu. Ta nastala až počátkem nového tisíciletí. Samotná stavba pak odstartovala koncem roku 2003.

Už od počátku přitom šlo o jedinečný záměr, minimálně v tom, že na výsypce mělo vyrůst mistrovské hřiště. Jeho autorem se stal známý německý architekt Christoph Städler, jamky tvaroval britský specialista William Scott. Kompletně dokončený areál se hráčům otevřel v květnu 2006, slavnostní zahájení bylo pak v září.

Řečí čísel má hřiště 18 jamek, par 72 a rozkládá se na celkové ploše 100 hektarů, z toho samotné hřiště na zhruba sedmdesáti. Na hřišti je celkem 50 bunkerů, několik vodních ploch, mokřady a výškové rozdíly zde přesahují 40 metrů. Nejvyšší bod pak označuje nadmořská výška 460 metrů. Hřiště je komplet-

ně zavlažované a jen posekání greenů a forgreenů reprezentuje udržovat téměř 14 tisíc metrů čtverečních.

„V Sokolově bylo postaveno velice pěkné hřiště, které má v sobě velký potenciál. Naším cílem je připravit co nejlepší podmínky pro všechny golfisty tak, aby se k nám rádi vraceli,“

říká Jaroslav Mühlhansel, ředitel společnosti Golf Sokolov. Firma zaměstnává deset stálých pracovníků, ke kterým následně přibývá, dle potřeby, zhruba pět až osm sezónních zaměstnanců. Golf Sokolov, a. s., disponuje vlastním technickým parkem na zajištění údržby. Ten je složen ze dvou desítek špičkových strojů John

Deere, počínaje sekačkami na greeny nebo fairwaye, a konče speciálními stroji na bunkery. Další část techniky pak tvoří golfové vozíky určené potřebám návštěvníků hřiště.

Vedle správy areálu je také jedním z hlavních úkolů firmy podpora rozvoje sportovní činnosti. Zajišťuje na sokolovském hřišti jak soutěžní golfové turnaje, tak, ve spolupráci s golfovým klubem, i řadu podniků určených nejširší golfové veřejnosti. A chce sehrát svou roli i na poli dalšího vzestupu tohoto sportu v regionu.

„V Čechách je golf pořád považovaný za sport pro bohatší vrstvu. Ale ona už to zdaleka není pravda,“ vysvětluje ředitel společnosti. Dokládá to pak na příkladech amerických měst, kde v minulosti sbíral zkušenosti. „Tam je běžně kolem jednoho města i padesát hřišť. Je velice pravděpodobné, že časem bude golf tak populární a dosažitelný i u nás, jako třeba tenis.“

K tomu by měla směřovat v budoucnosti i další činnost společnosti. Již dnes tak přišla s několika produkty, které by měly zlepšit ekonomickou dosažitelnost členství v sokolovském klubu jak pro hráče z jiných hřišť, tak lidem, kteří s touto hrou teprve začínají (různé varianty členství, pobídkové slevy pro hru). Právě těm jsou určeny i rozsáhlé tréninkové prostory, kterými hřiště disponuje.

„Vedle driving range je tu chipping green a hned dva putting greeny, klubovna i potřebné další zázemí,“ vypočítává Mühlhansel s tím, že v budoucnosti se driving dočká také zastřešení odpališť.

Golf Club Sokolov ve spolupráci se Sokolovskou uhelnou pořádá o sobotách 14. 4. a 21. 4. na golfovém hřišti DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ. Golfovní trenéři se budou věnovat dětem i Vám v blocích od 13 hod. a 15 hod. Svým zaměstnancům pak společnost Sokolovská uhelná nabízí možnost přihlášení dětí do golfového klubu a využití služeb trenéra za velmi výhodných podmínek. (red)

Více informací na tel.: 352 661 063



Jamka č. 15 sokolovského golfového hřiště

(foto SU)

Malý golfový slovník

- Bunker** ● Překážka na hřišti tvořená pískem
- Driving range** ● Cvičné odpaliště pro dlouhé rány
- Fairway** ● Dráha mezi odpalištěm a greenem, která se vyznačuje nízkou posekanou trávou (10-20 mm)
- Green** ● Plocha kolem jamky s nejnižší strážným trávníkem (4-6 mm)
- Chipping green** ● Prostor sloužící k nácviku příhrávek (krátkých ran)
- Odpaliště** ● Místo, odkud se začíná hrát právě hraná jamka
- Par** ● Počet úderů na odehrání jamky, součet všech jamek pak tvoří par hřiště
- Putting green** ● Cvičné jamkoviště (green) s více různě umístěnými jamkami

Nevaříme pro sebe, ale pro naše hosty

Nový jídelníček, větší výběr, a především zvýšená kvalita při zachování cen. Takový je start letošní sezony v restauraci na sokolovském golfovém hřišti. Vedle krásného okolí i neopakovatelné atmosféry interiérů samotné restaurace, tak je kuchyně dalším pádným důvodem k tomu, proč třeba tento víkend odložit domácí kuchyni stranou. A nejen tu domácí. Jak potvrzuje Milan Hurt, kuchař restaurace Golf Club Sokolov, zdejší nabídka rozhodně uspokojí každého. Včetně těch, kteří hledají vhodné místo pro pracovní jednání, nebo si jen chtějí ze zaměstnání odskočit na oběd.

Co nového kuchyně restaurace Golf Club Sokolov nabízí?

„Myslím, že se především výrazně rozšířila nabídka. Na druhou stranu jsme se přitom ale nesnažili experimentovat, a za každou cenu být originální. Je to spíš česká klasika od kuřecího

přes ryby až po zvěřinu. Chtěli jsme, aby si z jídelníčku mohl vybrat každý, a našel tam věci, které má rád a v odpovídající kvalitě. Ne, aby musel půl hodiny studovat jídelníček, a pak další půl hodinu zpovídat číšníka co si to vlastně objednáva.“

Máte nějaké konkrétní příklady?

„Když vezmu třeba ryby, základ naší současné nabídky tvoří různé úpravy pstruha, tresky, candáta a lososa. Tedy ryb v naší kuchyni naprosto běžných, a hlavně cenově přijatelných. Ale na druhou stranu: pokud někdo chce exkluzivitu, dokážeme mu nabídnout v běžném jídelníčku třeba

steak z tuňáka, a na objednávku vlastně téměř cokoliv na co si vzpomene.“

Mají vaši hosté i nějaká speciální přání?

„Je to různé. Od jednoduchých přání, jako že nechťejí polévat brambory máslem, až po specifické požadavky třeba pro bezlepkovou dietu. Ale snažím se jim vždy vyhovět. Další kategorie jsou pak lidé, kteří si u nás dělají třeba svatební hostiny, oslavy narozenin nebo rauty. Ti chtějí vše možné. Od klasiky jako je svič-



Milan Hurt, kuchař restaurace Golf Club Sokolov (foto SU)

ková podle receptu od babičky, až po různé speciality jako je třeba suschi.“

Která jídla patří u hostů k nejoblíbenějším?

„To záleží hodně na období. U večerí to jsou různé minutky, přes zimu třeba hodně lidí chodí na hotovky, které nabízíme za příznivých 60 korun. Přes léto to pak jsou spíš různá lehčí jídla z kuřecího, nebo saláty.“

A co má nejraději kuchař?

„Když jde o jídlo, tak dávám přednost takovým těm jídlům z jednoho hrnce. Tedy čína, nebo z našich jídel třeba kuřecí s jatýrky, nebo southwest chillie. Co se týká vaření, mám naopak

nejraději různé akce, které děláme na objednávku jako jsou svatby nebo rauty. Baví mě totiž vymýšlet, a hrát si s novými věcmi.“

Takže ve stopách Jamie Oliviera?

„Až tak zase ne. Ono je něco jiného vařit v televizní show v podstatě pro kameru, a něco jiného vařit pro restauraci plnou lidí. To by se i Jamie musel otáčet trochu jinak. Ale jinak se na něj samozřejmě rád dívám. Stejně jako na cokoliv jiného, kde se dají pochytyt zajímavé nápady, které pak člověk může použít v práci. Třeba i k příjemnému překvapení lidí, kteří si k nám zajdou na jídlo.“

A chystáte nějaké překvapení?

„Rádi bychom ještě rozšířili náš jídelníček

o nějakou specialitu. Tedy takové jídlo, které v současné době žádná restaurace v Sokolově nenabízí. Nebude to ale rozhodně nic typu ústřice a tak. Spíš něco zajímavého z lidové kuchyně. Pár nápadů už bych měl. Ale zatím neprozradím.“ (red)



(foto SU)

Kuřecí směs Lorena podle Milana Hurta

Suroviny pro jednu porci:

150 g kuřecí prsa, 50 g drůbeží játra, cca 8 ks zelené olivy bez pecky, cca 8 ks černé olivy bez pecky, cibule, minutková šťáva, olej, sůl, pepř, provensálské koření.

Příprava: Kuřecí prsa s játry nakrájíme na malé kousky, na rozpáleném oleji orestujeme, a ke konci přidáme cibuli. Na závěr okořeníme a přelijeme minutkovou šťávou. Podáváme nejlépe s rýží, ale jako přílohu lze použít, podle chuti, také brambor nebo těstoviny.



Budova restaurace a golfového klubu v Sokolově (foto SU)



Loketské divadlo čekají velké změny

Hned několik zásadních změn čeká v letošním roce areál přírodního divadla pod loketským hradem. Zatímco kontroverzní projekt jeho zastřešení byl dočasně odložen, po letech se amfiteátr dočká především tolik potřebného zázemí.

„Jako první chceme v tělese mostu zřídit potřebné šatny pro herce,“ potvrzuje starosta města Jaroslav Hlavsa s tím, že zároveň se šatnami dojde i na stavbu zázemí pro diváky. Do jednoho ze svahů v okolí divadla totiž budou zabudovány také toalety nebo bufet. „Počítáme, že stavební povolení na potřebné práce bychom měli mít už v červnu, jak budou práce probíhat pak závisí na

tom, jak se nám podaří zajistit potřebné finance.“

V budoucnu by ale mělo dojít na ještě výraznější změny. Netýká se to přitom pouze zmiňovaného zastřešení amfiteátru, nebo jeho části. Město také připravuje studii, která by měla vyřešit letité problémy s parkováním v okolí divadla. V místě dosavadního provizorního parkoviště by tak mohly v budoucnosti vyrůst třeba pětipodlažní podzemní garáže.

Zatímco na výstavbu zázemí si ale návštěvníci amfiteátru budou muset ještě pár měsíců počkat, pořádné kulturní nabídky se dočkají již za několik týdnů. O zahájení tamní sezony se v květnu



Kulturní akce lákají do amfiteátru pod hradem tisíce lidí

(foto SU)

Program amfiteátru v roce 2007

- 25. května ● Wanastovi Vjegy (otevření kulturní sezony v Lokti)
- 26. května ● Zbyněk Drda + Petr Spálený (otevření kulturní sezony v Lokti)
- 8. června ● Jan a František Nedvědovi + Fešáci
- 22. června ● Kryštof, Peha, Pestalozzi (open rock festival)
- 23. června ● Wahnout, Vypsaná fixa (open rock festival)
- 30. června ● Tři sestry + hosté (rockový koncert)
- 6.-7. července ● Prodaná nevěsta (operní představení v produkci Jana Ježka)
- 13.-14. července ● Nabucco (operní představení v produkci Jana Ježka)
- 20.-21. července ● Rusalka (operní představení v produkci Jana Ježka)
- 22.-30. července ● Drákula (muzikál v podání studentů DAMU)
- 5. srpna ● Divokej Bill (rockový koncert)

postarají legendární Wanastovi Vjegy, které po letech natočily album „Torpédo.“ Z dalších rockových kapel se v Lokti představí mj. Tři sestry, Kryštof, slovenská Peha, Divokej Bill a také Pestalozzi s aktuálním albem „Český idiot“.

Nebude ovšem chybět i trochu jiný žánr - v přírodním divadle vystoupí například poslední česká superstar Zbyněk Drda při společném koncertě s Petrem Spáleným a na dalším společném koncertě se představí bratři Jan a František Nedvědovi (po deseti letech) a Fešáci (po čtyřiceti letech!). Červenec bude, stejně jako v předešlých letech, vyhrazen operním představením. (red)

Z KULTURY

8. 4. 2007
Skalná - Sportovní hala
Tel.: 720 510 474
O VELIKONOČNÍHO BERÁNKA
Turnaj ve volejbalu. Pořadatel ASPV a SDH Skalná.
Od 9.00 hodin

9. 4. 2007
Jáchymov - Kulturní dům
Tel.: 353 811 097, 353 811 667
VELIKONOČNÍ ODPOLEDNE
s dechovou „Babouci“ a ukázkou tradičních řemesel.
Od 14.00 hodin

13. 4. 2007
Sokolov - Městský dům kultury - Kinokavárna Alfa
Tel.: 352 622 133, 352 324 715
ALFAFEST 13
Koncert, rockový festival.
Vystoupí: Pandemia (Cheb) - death metal,
Purgatory (SRN) - metal,
Štáb ZS-CO (Sokolov) - metal,
SelfExile (Sokolov) - metal.
Více informací na samostatných plakátech.
Od 19.00 hodin

14. 4. 2007
Nová Role - Kulturní dům - Velký sál
Tel.: 353 851 297, 353 851 181
HUDEBNÍ PLES
Tradiční ples Hudební školy.
Od 19.00 hodin

18. 4. 2007
Sokolov - Zámek
Tel.: 352 623 930, 352 324 021
MEZINÁRODNÍ DEN PAMÁTEK -
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
Volný vstup pro všechny návštěvníky do všech expozic muzea po celý den.
Od 9.00 hodin

18. 4. 2007
Jáchymov - Kulturní dům
Tel.: 353 811 097, 353 811 667
NEZMÁŘI
Folkový koncert spojený s křtem CD....Kdo si zpívá.
Od 19.30 hodin

24. 4. 2007
Cheb - PC Kamenná - Klášterní knihovna
Tel.: 354 423 311, 354 423 291
JIRÍ JIRMAL TRIO - JAZZOVÉ IMPRESE
Koncert. Nejslavnější český klasický kytarista.
Cyklus koncertů kruhu přátel hudby.
Od 19.30 hodin

Energie letos sedmá

Karlovarští hokejisté poprvé postoupili až do vysněného play off extraligy ledního hokeje. V poměrně dobře rozehrané sezoně ale Energii zarazilo tvrdě rozjeté soukolí Třince. Celkově tak tým obsadil v soutěži sedmé místo.

„K úplné spokojenosti nám chybí lepší závěr. Mužstvo určitě udělalo krok dopředu, i když chvílemi se zdálo, že by to mohl být přímo skok,“ hodnotí sezonu kouč týmu Zdeněk Venera. Po opakovaných problémech s hráčským kádrem, i nevyrovnaných výkonech v předchozích ročnících, totiž letos poprvé klub stabilně setrval téměř po celou základní část kolem šesté příčky.

I když se závěr zcela nepodařil tak, jak si vedení klubu představovalo, považuje nakonec Venera získaných 80 bodů za úspěch. Mnohem více ho ale mrzí nízký zájem diváků o podporu týmu v nejtěžších okamžicích. „Jestliže poprvé po deseti letech hrajeme play off a pak přijde na druhý zápas jen 2,6 tisíce diváků, tak to si neumím vysvětlit. A bylo to líto nejen mně, ale i hráčům.“ (red)

Ples ve znamení muzikálu



Slavnostní zahájení plesu Sokolovské uhelné

(foto S9 Company)

Doslova celá plejáda hvězd zazářila na letošním plesu společnosti Sokolovská uhelná. Vedle legendy české hudební scény Věry Špinarové nechyběly ani hvězdy současné. K tanci i poslechu tak zpívaly přední osobnosti českého muzikálu Leona Machálková a Petr Kolář, zatímco celým večerem ladně proplovala jeho moderátorka Iva Kubelková. A jak už je plesovou tradicí, ani zde nechybělo tradiční půlnoční překvapení. O to se letos v sokolovském hornickém domě postarala také muzikálová Star, ale tentokrát beze zpěvu. Na parket totiž jako živel vtrhnul Roman Vojtek doprovázený svou partnerkou ze soutěže Když hvězdy tančí Kristýnou Coufalovou. Celkově tak těžařský ples opět potvrdil, že patří k absolutní špičce společenských událostí v regionu. (red)

15. března 2007 byla slavnostní vernisáží zahájena výstava pana Jiřího Juna s názvem Perem a tuší. Tento grafik byl dlouholetým zaměstnancem Sokolovské uhelné a jeho tvorbu si můžete prohlédnout v Muzeu Kampa do 15. dubna 2007. (foto SU)



Vstup do jarní části soutěže se A tým sokolovského Baníku příliš nevydařil. Po remíze s Hradcem Králové (na snímku), kdy tým zachránil hlavně špičkový výkon brankáře Kubáaska, dokonce o jeden gól podlehl i papírově slabší Sigmě Olomouc B. Podle vedení klubu ale tým udělá vše pro to, aby v dalších zápasech sbíral body. Ostatně má pro koho. Na utkání s Hradcem si do ochozů domácího stadionu našlo cestu rekordních 2400 diváků (foto SU)

Přehled zápasů FK Baníku Sokolov od 14. 04. 2007 do 28. 04. 2007 na domácím hřišti

Muži A	
Sobota 14. 04. 2007 od 10.15 hodin	FK Baník Sokolov „A“ FC Dosta - Bystřec
Sobota 28. 04. 2007 od 10.15 hodin	FK Baník Sokolov „A“ Jakubčovice
Muži B	
Neděle 22. 04. 2007 od 17.00 hodin	FK Baník Sokolov „B“ FK Litvínov